

РЕШЕНИЕ

№ 4529

гр. София, 07.08.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 27 състав,
в публично заседание на 07.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Цветанка Паунова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **10117** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 38, ал. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Образувано е по жалба на С. И. К. против Решение № Ж-470#9/13.02.2018г. на Комисия за защита на личните данни (КЗЛД, комисията), в частта по т. 4, с която на основание чл. 42, ал. 1 от ЗЗЛД във вр. с чл. 320, ал. 3 от ИК на лицето е наложено административно наказание – глоба в размер на 10 000 лв. за нарушение на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД (отм.).

В жалбата са наведени доводи, че оспореното решение на КЗЛД е нищожно, а на самостоятелни основания и незаконосъобразно. Поддържат се всички отменителни основания по чл. 146 от АПК, както и че е налице изтекла погасителна давност за образуване на административнонаказателно производство срещу жалбоподателя като физическо лице. По доводите за нищожност на решението се сочи, че комисията не е била сезирана с жалба против С. К. като физическо лице, а единствено с жалба срещу политическия субект „Инициативен комитет, представляван от С. И. К.“. В същото време комисията е ангажирала личната административнонаказателна отговорност на физическото лице С. К., като по този начин е излязла извън правомощията си да налага административно наказание по реда на чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД само на лице, срещу което е подадена жалба. По доводите за незаконосъобразност на решението, на първо място са развити пространни съображения, че правото на защита на жалбоподателя е било нарушено, тъй като същият нито е уведомен за започналото

срещу него административно производство пред КЗЛД, нито е имал възможност да участва в него. Напълно са игнорирани разпоредбите на чл. 26, 34 и 35 от АПК. Жалбоподателят е разбрал за образуваното производство едва при връчване на процесното решение на КЗЛД. Оспорва извода на КЗЛД за установено нарушение на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД /отм./, като твърди, че този извод се основава на експертиза на НИКК-МВР, изготвена въз основа на копие, а не на оригинала на списъка на гласоподавателите. Подобна експертиза, извършена по копие, а не по оригинал, не би могла да даде обективно и достоверно заключение. Развити са и допълнителни съображения, че липсва описание на вмененото нарушение – не са установени датата, мястото и обстоятелствата, при които е извършено, както и не е доказано виновно поведение от страна на жалбоподателя. Твърди се и нарушение на чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД, тъй като административният орган необосновано е отхвърлил възможността да даде задължително предписание или да определи срок за отстраняване на нарушението. По тези съображения се иска съда да прогласи нищожността, евентуално да отмени като незаконосъобразно решението на КЗЛД.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и с адв. Я., който поддържа жалбата на заявените основания. Претендира разnosки.

Ответникът – Комисия за защита на личните данни, за съдебно заседание редовно призован, не се явява представител.

Заинтересованата страна К. И. С. не взема становище по жалбата.

Административен съд София-град, като съобрази приетите по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено следното:

Производството пред КЗЛД е образувано по реда на чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД – по жалби на седем физически лица, сред които и К. И. С., срещу ИК С. И. К., съдържащи твърдения за неправомерно обработване на личните им данни чрез включването им в списък на лицата, подкрепящи регистрацията на ИК С. И. К. за участие в информационно-разяснителна кампания по въпросите на националния референдум на 6 ноември 2016г. Посоченото обработване на личните данни е установено след справка на интернет страницата на Централната изборителна комисия. Жалбоподателите са декларирали, че не са изразявали своята подкрепа за посочения инициативен комитет, полагайки собственоръчния си подпис, както и три имена и единен граждански номер в списъка по чл. 320, ал. 2 във вр. с чл. 153, ал. 1 от Изборния кодекс във вр. с чл. 16 и § 2 от ПЗР на Закона за прякото участие на гражданите в държавната власт и местното самоуправление.

Във връзка с постъпилите жалби, в КЗЛД е образувано административно производство по реда на чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД.

Жалбите са разгледани в две заседания на комисията, обективирани в Протокол № 30 от 10 и 11 май 2017г. и Протокол № 42 от 06.07.2017г. На първото заседание КЗЛД е обявила жалбите за допустими и е конституирала страните в производството. На второто заседание на комисията, обективирано в Протокол № 42 от 06.07.2017г., жалбите са разгледани по същество и е приет проект за решение. В последния протокол е отразено, че страните са редовно уведомени, но не се явяват и не изпращат представители в заседанието пред КЗЛД. На запитване на г-н С., член на КЗЛД, дали са получени писмата от ответните страни, е получен отговор от г-н Г. Т. /вероятно служител от администрацията на КЗЛД/, както следва: „За някои има информация, за други все още няма. Справките са пред мене, но не става ясно какво е положението“. Независимо че формално страните е следвало да бъдат конституирани на заседанието

на КЗЛД на 10 и 11 ма 2017г., ответните страни реално са конституирани с предложението проект за решение. В т. 2 от проекта като ответни страни са конституирани: С. И. К. – представляващ и председател, и В. П. И. – член. Изрично е отбелязано, че са редовно уведомени за проведеното заседание.

С решението на КЗЛД, в частта по т. 4, на основание чл. 42, ал. 1 от ЗЗЛД във вр. с чл. 320, ал. 3 от ИК на С. И. К. е наложено административно наказание – глоба в размер на 10 000 лв. за нарушение на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД (отм.).

При така установената фактическа обстановка и след преценка за законосъобразност на оспореното решение съобразно чл. 168 от АПК, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежна страна в срока по чл. 38, ал. 6 от ЗЗЛД, поради което е допустима.

Разгледана по същество е основателна.

Обжалваното решение е издадено от компетентен колективен орган съгласно чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД, прието е при необходимия кворум и с необходимото мнозинство /чл. 9, ал. 3 от ЗЗЛД и чл. 8, ал. 6 и ал. 7 от Правилника/. Съгласно чл. 7, ал. 1 от ЗЗЛД комисията е колегиален орган и се състои от председател и 4 членове, а решенията се вземат с мнозинство от общия брой на членовете ѝ /чл. 9, ал. 3/. Същото следва да бъде подписано от всички членове, участвали в гласуването. В случая за оспореното решение са гласували със „за“ и са се подписали всичките трима присъстващи членове на комисията, поради което безспорно е формирано мнозинство и решението е валидно взето.

Решението е постановено в изискуемата по закон форма съгласно чл. 59, ал. 1 от АПК, като формално съдържа фактическите и правни основания за издаването му.

При постановяване на решението обаче са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, довели до накърняване правото на защита на жалбоподателя.

Съдът споделя доводите на жалбоподателя, че в нарушение на чл. 26, 34 и 35 от АПК същият не е бил уведомен за образуването пред КЗЛД производство, бил е лишен от право да участва в производството, поради което не е могъл да се запознае със събраните доказателства, да вземе становище по тях, вкл. по резултатите от назначената почеркова експертиза, да поиска събирането на допълнителни доказателства и т.н.

По преписката е приложено съобщение изх. № П-4820 от 03.07.2017г. /л. 164 от делото/ до С. И. К., с което последният е уведомен по реда на чл. 26, ал. 1 от АПК за образувано производство пред КЗЛД във връзка с подадени жалби срещу представявания от него инициативен комитет, касаещи неправомерно обработване на лични данни. Уведомен е също така, че на жалбоподателите е дадена възможност да предоставят сравнителен материал за изготвяне на експертиза на подпис, с цел установяване истинността, респ. неистинността на положения подпис в списъците, предоставени от политическите субекти в ЦИК. Въз основа на същите, от Научноизследователския институт по криминалистика и криминология е изготвен протокол за извършена експертиза на подпис. В тази връзка, на основание чл. 34, ал. 1 от АПК жалбоподателят е уведомен, че протоколът е приложен към документите по преписката и е на негово разположение заедно с останалите материали, както и че на основание чл. 34, ал. 3 от АПК има възможност в 3-дневен срок от получаване на настоящото писмо да изрази становище, както и да направи своите писмени искания и

възражения по така събраните доказателства. В писмото също така е указано на жалбоподателя, че на основание чл. 36, ал. 2 от АПК разполага с възможност в 3-дневен срок да изрази становището си по жалбите, както и да предостави всички относими доказателства по случая, с които разполага. В заключение жалбоподателят е уведомен, че на 06.07.2019г. ще бъде проведено открито заседание на КЗЛД от 13:00 часа за разглеждане по същество на подадените жалби.

По делото не са налице доказателства, че писмо изх. № П-4820/03.07.2017г. е съобщено на жалбоподателя. В тази връзка с разпореждане от 27.01.2020г. съдът е задължил ответника да представи доказателства за уведомяване на жалбоподателя по реда на чл. 26, ал. 1 от АПК за образуването пред КЗЛД производство, вкл. на коя дата е получил писмо изх. № П-4820/03.07.2017г.

По преписката е приложено съобщение № 525-П/26.05.2017г. /л. 141/, съгласно което на сайта на КЗЛД е публикувано съобщение до жалбоподатели и политически субекти за графика на откритите заседания, които ще се проведат за разглеждане на жалби, подадени по повод обработване на лични данни в избора за президент и вицепрезидент и информационно-разяснителна кампания по въпросите на националния референдум на 6 ноември 2016г. В съобщението /л. 145-гръб/ са отразени с рег. № и дата на подаване и 7-те броя жалби срещу ИК С. И. К., като е посочено, че заседанието ще се проведе на 06.07.2020г.

В изпълнение на дадените указания по делото е постъпила молба от ответника /л. 207 от делото/, в която е посочил, че за доказване уведомяването на жалбоподателя, предоставя заверено копие от съобщение рег. № 525-П/26.05.2017г. /вече представено по делото, цитирано в предходния абзац/, от което е видно, че на сайта на КЗЛД е публикувано съобщение с адресати: жалбоподатели и политически субекти, съдържащи информация за графика на откритите заседания, които ще се проведат за разглеждане на жалби, подадени по повод обработване на лични данни в избора за президент и вицепрезидент и информационно-разяснителна кампания по въпросите на националния референдум на 6 ноември 2016г. Съобщението е публикувано на сайта на КЗЛД на 26.05.2017г. и е снето от сайта на 22.03.2018г.

Към молбата на ответника е представено и заверено копие от товарителница EV014400873BG, удостоверяваща отправянето от КЗЛД на писмо изх. № П-4820/03.07.2017г. до г-н С. И. К., но видно от последната /л. 215 от делото/ писмото не е получено от неговия адресат.

От изложеното е видно, че ответникът не е представил надлежни доказателства, че настоящият жалбоподател въобще е бил уведомяван за образувано срещу него производство пред КЗЛД. Нещо повече, жалбоподателят не само че не е уведомен за образуването производство пред КЗЛД, но и не е уведомен за датата на откритото заседание на комисията на 06.07.2017г., на което са разгледани жалбите по същество, както изисква чл. 40, ал. 1 от ПДКЗЛДНА. Доказателствата по делото сочат, че на жалбоподателя е редовно съобщен единствено крайния акт, а именно процесното решение на КЗЛД. Публикуването на съобщение на сайта на КЗЛД за постъпили жалби срещу различни политически субекти и дати на открити заседания не може да замести липсата на редовно уведомяване на всяка от страните във всяко производство. Още повече, по делото не са налице данни, че на сайта на КЗЛД е публикувано съобщение по чл. 61, ал. 3 от АПК, касаещо конкретно С. К..

В случая е направен единствен, но неуспешен опит С. К. да бъде уведомен на посочения от него адрес. КЗЛД не е проявила необходимата активност да уведоми

своевременно оспорващия за образуваното срещу него производство, както и за насроченото открито заседание, като при необходимост изпрати нова съобщение до него. По този начин комисията е лишила лицето от всякакво участие в производството, с което е нарушила императивните разпоредби на чл. 26, ал. 1, чл. 34, ал. 1 и 3, чл. 35 от АПК.

Съгласно разпоредбата на чл. 26, ал. 1 АПК за започване на производството по издаване на административен акт се уведомяват известните заинтересовани граждани и организации освен заявителя. Нормата е императивна и е гаранция за правата на заинтересованите от административното производство лица. По делото е безспорно установено, че представляващият инициативния комитет не е бил уведомен за започналото срещу него производство пред КЗЛД. В ЗЗЛД не се съдържат разпоредби, които да изключват приложението на чл. 26 АПК, поради което административният орган е имал задължението да уведоми лицата, чиито права и законни интереси биха били засегнати. Видно от приложените по делото доказателства към настоящия жалбоподател е изпратена товарителница, в която не са попълнени данни на получател и дата на получаване, няма и данни съобщението – писмо изх. № № П-4820/03.07.2017г., да е поставяно на таблото за обявления или на интернет страницата на съответния орган.

Предвид изложеното, настоящият жалбоподател е узнал за воденото и приключило пред КЗЛД производство срещу него едва при съобщаване на крайния акт. Според разпоредбата на чл. 168, ал. 4 АПК (в сила от 1.01.2019 г.) съществено нарушение на административнопроизводствените правила има при всички случаи, когато вследствие на нарушаване на задължението за уведомяване граждани или организации са били лишени от възможността да участват като страна в производството по издаване на индивидуален административен акт. Сочената разпоредба е процесуална, поради което същата намира приложение, считано от влизане ѝ в сила и по висящите производства. Законодателят е приел, че нарушението е съществено и е самостоятелно основание за отмяна на акта. Това е така, защото след като е било лишено от участие в производството по издаване на административния акт на заинтересованото лице не му е била дадена възможност да бъде изслушано и да представи доказателства за установяване на релевантните за случая факти. Задължението за изслушване е императивно и обезпечава равноправното участие на страните в производството, ведно със всички последици от това. С оглед на изложеното оспореното решение на КЗЛД е постановено при съществено нарушение на административно производствените правила, което е самостоятелно основание за неговата отмяна.

Но дори и да не беше налице изричната разпоредба на чл. 168, ал. 4 от АПК, допуснатите нарушения на административнопроизводствените правила отново биха били квалифицирани като съществени. Преди приемането на горната разпоредба съдебната теория и практика приемаха, че нарушението на административнопроизводствените правила е съществено, само ако се е отразило върху съдържанието на оспорения акт. Именно такъв е настоящият случай, тъй като изводите на КЗЛД за осъществен състав на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД /отм./, за което е ангажирана и административнонаказателната отговорност на жалбоподателя, се основават изцяло на резултатите от назначената в хода на производството почеркова експертиза. В същото време, лишаването на жалбоподателя от участие в производството го е лишило от възможността да се запознае с резултатите от почерковата експертиза, да ги оспори, съответно да поиска назначаването на повторна

такава. Жалбоподателят не е могъл да предяви своите възражения и досежно начина на изготвяне на експертизата, а именно, че същата е изготвена въз основа на копие, а не на оригинала на списъка на гласоподавателите, поради което заключението не е обективно и достоверно, както и че повторната експертиза следва да се изготви въз основа на оригинала на списъка.

Според чл. 168, ал. 5 от АПК, когато съдът установи наличието на съществено нарушение на административнопроизводствените правила по ал. 4, той отменя акта и изпраща преписката на съответния компетентен административен орган, без да проверява основанията по чл. 146, т. 4 и 5 от същия закон.

По изложените съображения решението на КЗЛД в оспорената му част следва да бъде отменено, а преписката – върната на органа за ново произнасяне.

При този изход на спора основателна е претенцията на жалбоподателя да присъждаме на направените по делото разноски за заплатена държавна такса в размер на 10 лв.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, 27-ми състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № Ж-470#9/13.02.2018г. на Комисия за защита на личните данни, в частта по т. 4, с която на основание чл. 42, ал. 1 от ЗЗЛД във вр. с чл. 320, ал. 3 от ИК, на С. И. К. е наложено административно наказание – глоба в размер на 10 000 лв. за нарушение на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД.

ВРЪЩА преписката на Комисията за защита на личните данни за ново произнасяне при съобразяване с указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на решението.

ОСЪЖДА Комисия за защита на личните данни да плати на С. И. К. ЕГН [ЕГН] направените по делото разноски в размер на 10 /десет/ лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: